

עת"א 51672/12/19 - אסי רוחאנא נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 51672-12-19 רוחאנא(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	אסי רוחאנא
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש להורות על שינוי סיווגו מ - "אסיר ביטחוני" ל - "אסיר פלילי" ולהוצאתו מאגף האסירים הביטחוניים לאגפים של האסירים הפליליים.

העותר טוען כי הוא הורשע בעבירות פליליות בלבד ולא בעבירות ביטחוניות. בשל הגדרתו כ"אסיר ביטחוני" אין ביכולתו להגיש בקשה לשחרור מוקדם, איננו זכאי לצאת לחופשות או לשוחח טלפונית עם בני משפחתו.

העותר טוען כי הוא משויך בעל כורחו לארגון "פתח" למרות שאין לו כל קשר לארגון, לא מעשי ולא אידיאולוגי, ואיננו מכיר בארגון זה.

ב"כ העותר טוען עוד כי לא הצליח להכין עם העותר תכנית פרטית שתוצג בפני ועדת השחרורים, בשל המגבלות החלות על אסירים ביטחוניים, כולל במפגש עם באי כוחם.

העותר טוען כי הוא התייצב בסופו של דבר בפני ועדת השחרורים שדנה בעניינו והחליטה לדחות את בקשתו, בין היתר, בהתחשב בעמדת השב"כ.

העותר טוען כי המניע לביצוע העבירות היה כלכלי בלבד וכי ערכאה שיפוטית קבעה שאין תשתית ראייתית המעידה כי הוא פעל מתוך מניע אידיאולוגי או ביטחוני.

המשיבה מתנגדת לבקשה ומבקשת לדחות את העתירה על הסף בשל אי מיצוי ההליך המנהלי.

לעותר עומדת הזכות להגיש השגה על ההחלטה לרח"ט כליאה בהתאם לסעיף 8 להוראות פקנ"צ 05.05.00 "תהליך

הגדרת אסיר ביטחוני".

המשיבה מפנה, בין היתר, לבג"צ 112/12 **אדם טבע ודין נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי מיצוי ההליך המנהלי איננו רק כדי לצאת ידי חובה "**לא בדקדוקי עניות של פרוצדורה עסקינה, אלא במהותי הסדר הטוב, היעילות, החיסכון במשאבים, מיקוד המחלוקת וציוני דרך לפתרונה. הפעלת שיקול דעת מקצועי, הפריית השיח שבין האזרח לבין הרשות, כיבוד הדדי בין הרשות השופטת לבין הרשות המבצעת, כל אלה מחייבים הליכים תחילה וביקורת שיפוטית אחר כך**".

דין

במקרה שבפניי אכן לא מוצה ההליך המנהלי. העותר טוען כי תגובת המשיבה לפנייה המנהלית ניתנה באיחור, בחלוף יותר מ-30 יום. ככל שהעותר היה מגיש את העתירה בשל אי מתן מענה בתוך 30 יום כמתחייב, לא ניתן היה לבוא איתו חשבון על כך שהוא לא פנה בהשגה. כאשר לא ניתן מענה לאסיר בתוך המועד הקבוע, לא ניתן לדרוש ממנו להגיש השגה על אי מתן ההחלטה. אולם במקרה שבפניי, ההחלטה המנהלית נמסרה לעותר ביום 9/12/19, גם אם באיחור של כמה ימים, משניתנה החלטה, דרך המלך היתה להגיש השגה על ההחלטה ולא להגיש עתירה שהוגשה ביום 22/12/19, אחרי שניתנה ההחלטה ומבלי שהוגשה השגה.

לגופו של עניין, אינני מקבל את טענת העותר ממנה משתמע כי הקריטריון להגדרת אסיר כ"אסיר ביטחוני" הוא האם העבירות בהן הורשע הינן "עבירות פליליות" או "עבירות ביטחוניות".

פקנ"צ 04.05.00 הגדרת "אסיר ביטחוני" מאפשר להגדיר אסיר כאסיר ביטחוני לא רק על פי הקריטריון של סעיף העבירה בו הורשע. אסיר יוגדר כ"אסיר ביטחוני" אם הוא נדון למאסר בגין עבירה שעל פי טיבה או נסיבותיה היא עבירה ביטחונית, **או** שהמניע היה לאומני **או** שניתנה לגביו חוות דעת של שב"כ המעידה על מסוכנות ביטחונית, או כאשר קיים לאסיר קשר לארגון טרור או לאדם שביקש לפגוע בביטחון המדינה. העבירות שביצע העותר, עונות על חלק מהחלופות להגדרתו כ"אסיר ביטחוני" - דהיינו, "**עבירה שעל פי טיבה ונסיבותיה... וכן כאשר קיים לאסיר קשר... לאדם שביקש לפגוע בביטחון המדינה**".

העותר נדון לעונש מאסר מוסכם של 24 חודשים, לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר גישור בשני אישומים, בעבירות של הכנסת ציוד קצה רט"ן אל תוך בית הסוהר, יחד עם אחרים, קשירת קשר לעוון, הסעת תושב שטחים שלא כדין.

על פי כתב האישום, העותר יחד עם אחרים החדיר טלפונים סלולאריים לכלא. כמו כן, הסיע שוהה לא חוקי.

על פי חוות דעת שב"כ מיום 13/1/20 העותר נעצר לחקירה על ידי השב"כ בחשד למעורבות בעבירות ביטחוניות. העותר הינו חלק מפרשה רבת מעורבים שפעלו יחדיו להכנסת טלפונים סלולאריים לאסירים ביטחוניים בכלא נפחא והוא הורשע בסופו של יום בשל מעורבותו באירועים אלה. מהלכי ההברחה היו מתוכננים ומתואמים, כעולה אף מכתב האישום, לפיו נפגשו הנאשמים לתכנון ההברחה וחלוקת התפקידים. מאפייני הפעילות המשותפת של הנאשמים בפרשה

במסגרתה הורשע העותר בשלושה אישומים מוסיפה נופך משמעותי של חומרה למעשים. העובדה שאין מדובר במקרה בודד מצביעה על הסכנה הביטחונית הנשקפת מהנעת פעילות טרור מתוך הכלא באמצעות טלפונים המוברחים אליהם.

עמדת השב"כ בעניינו של העותר היא כי יש להותיר את סיווגו כ"אסיר ביטחוני" על העבירות שביצע ונסיבותיהן.

לעניין שיוכו של העותר לארגון פתח, שלטענתו, אין לו כל קשר אליו, נקבע בהלכת יונס כי שיוך אסירים ביטחוניים נעשה בהתאם לפקנ"צ 04.05.00 הקובעת כי סיווג עצירים ואסירים ביטחוניים הינה החלטה אדמיניסטרטיבית פנימית של שב"ס ואינה פועל יוצא של הוראת דין כלשהי שנועדה, בין היתר, להקל על הניהול התקין של מתקני הכליאה על ידי החזקת הקבוצות הללו בנפרד.

על פי המקובל לחשוב "ארגון הפתח" הוא הארגון הפחות קיצוני לעומת ארגונים אחרים.

משהגדרת האסיר נותרה כ - "אסיר ביטחוני" חלים עליו הכללים וההגבלות ביחס לאסירים ביטחוניים כמפורט בהוראות הפקנ"צ.

בנסיבות אלה, לא מצאתי חוסר סבירות בהחלטה המנהלית או פגם אחר המצדיק התערבות שיפוטית.

אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, י"א שבט תש"פ, 06 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.